

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2017/2018**

JĘZYK POLSKI

POZIOM PODSTAWOWY

FORMUŁA OD 2015

(„NOWA MATURA”)

ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ

ARKUSZ MPO-P1

CZERWIEC 2018

Zasady oceniania rozwiązań zadań

Uwaga: akceptowane są wszystkie odpowiedzi merytorycznie poprawne spełniające warunki zadania.

Nr ad.	Poprawne odpowiedzi	Schemat punktowania				
1.	2. b 4. e 5. c	2 p. – poprawne przyporządkowanie trzech pytań. 1 p. – poprawne przyporządkowanie dwóch pytań. 0 p. – odpowiedź niepełna lub niepoprawna albo brak odpowiedzi.				
2.	Przykładowa odpowiedź: <i>Książka w posiadaniu biblioteka zetraca swą podstawową funkcję, ponieważ nie jest czytana wielokrotnie, tylko wzbogaca kolekcję jednej osoby.</i>	1 p. – poprawne wyjaśnienie. 0 p. – odpowiedź niepoprawna lub brak odpowiedzi.				
3.	Poprawna odpowiedź: C	1 p. – poprawna odpowiedź. 0 p. – odpowiedź niepoprawna lub brak odpowiedzi.				
4.	Przykładowa odpowiedź: <i>Małgorzata Lebeda w swoim tekście mówi o roli książki, jaką ta odgrywa dla kolekcjonerstwa / w życiu bibliofila, prof. Markowski zaś mówi o czytaniu książek, które porównuje do życia człowieka.</i>	2 p. – w odpowiedzi odwołanie się do obu tekstów. 1 p. – w odpowiedzi odwołanie się do jednego tekstu. 0 p. – odpowiedź niepoprawna lub brak odpowiedzi.				
5.	Stały związek frazeologiczny – <i>biały kruk (białych kruków)</i> Znaczenie – <i>osobliwość / rzadkość / unikat głównie w odniesieniu do rzadkich, cennych książek.</i> Stały związek frazeologiczny – <i>z przymrużeniem oka</i> Znaczenie – <i>pobłażliwie, wyrozumiale, niezbyt poważnie, lekko.</i>	2 p. – wypisanie stałego związku frazeologicznego i wyjaśnienie jego znaczenia. 1 p. – wypisanie stałego związku frazeologicznego. 0 p. – odpowiedź niepoprawna lub brak odpowiedzi. Uwaga: <i>Uwzględnia się tylko stały związek frazeologiczny.</i>				
6.	a) <table border="1"><tr><td>Temat słowotwórczy</td><td>Formant</td></tr><tr><td>kolekcjoner-</td><td>-stwo</td></tr></table> b) Przykładowa odpowiedź: <i>Formant posłużył do stworzenia nowego wyrazu / rzeczownika, który oznacza coś, co ma związek z kolekcjonerem.</i>	Temat słowotwórczy	Formant	kolekcjoner-	-stwo	2 p. – poprawne oddzielenie formantu od tematu słowotwórczego oraz wyjaśnienie znaczenia wyrazu. 1 p. – tylko poprawne oddzielenie formantu od tematu słowotwórczego. 0 p. – odpowiedź niepoprawna lub brak odpowiedzi.
Temat słowotwórczy	Formant					
kolekcjoner-	-stwo					
7.	Poprawna odpowiedź: 1. FAŁSZ 2. PRAWDA 3. PRAWDA	1 p. – poprawna odpowiedź. 0 p. – odpowiedź niepełna lub niepoprawna albo brak odpowiedzi.				
8.	Przykładowa odpowiedź: <i>Justyna Sobolewska zgadza się z Ruth Graham, że dorośli powinni czuć zawstydzenie, czytając książki dla dzieci, ponieważ tylko</i>	2 p. – poprawne podanie dwóch argumentów. 1 p. – poprawne podanie jednego argumentu.				

	czytanie książek dla dorosłych pozwala czytelnikowi zmierzyć się z prawdziwymi problemami. Ponadto Sobolewska uważa, że literatura dla dorosłych jest prawdziwym wyzwaniem dla czytelnika, wymaga od niego pewnego zaplecza intelektualnego.	0 p. – odpowiedź niepoprawna lub brak odpowiedzi. Uwaga: Zdający może przyjąć stanowisko za i przeciw, ale wówczas każdą z opcji musi uzasadnić odpowiednim argumentem wynikającym z tekstu.								
9.	Przykładowe odpowiedzi: • Ujęcie wypowiedzi z klamrą kompozycyjną. • Uwiarygodnienie swojego stanowiska przez odwołanie do własnych doświadczeń. • Stworzenie zaskakującej puenty.	1 p. – poprawne określenie funkcji. 0 p. – odpowiedź niepoprawna lub brak odpowiedzi.								
10.	Przykładowe odpowiedzi: • Podczas czytania straciłam poczucie czasu, przez co przeminęła pora udania się na spoczynek. • Tak się zainteresowałam, że nie położyliśmy się spać o zwykłej porze.	1 p. – poprawne przekształcenie zdań. 0 p. – odpowiedź niepoprawna lub brak odpowiedzi. Uwaga: Przekształceniu z języka potocznego muszą ulec dwa elementy: „się wciągnęłam”, „przegapiliśmy godzinę snu”, należy przy tym zachować pełny sens zdań. Zdający może zmienić strukturę zdań.								
11.	<table><tr><td>Środek językowy</td><td>Przykład z tekstu</td></tr><tr><td>kolokwializmy</td><td>b</td></tr><tr><td>terminy teoretycznoliterackie</td><td>d</td></tr><tr><td>wyolbrzymienia</td><td>e</td></tr></table>	Środek językowy	Przykład z tekstu	kolokwializmy	b	terminy teoretycznoliterackie	d	wyolbrzymienia	e	2 p. – poprawne przyporządkowanie trzech przykładów.. 1 p. – poprawne przyporządkowanie dwóch przykładów. 0 p. – odpowiedź niepełna lub niepoprawna albo brak odpowiedzi.
Środek językowy	Przykład z tekstu									
kolokwializmy	b									
terminy teoretycznoliterackie	d									
wyolbrzymienia	e									
12.	Przykładowa odpowiedź: Autorka porusza problem upodobania dorosłych do czytania literatury dziecięcej i młodzieżowej. Uważa, że jest to przejawem typowego dla współczesnego świata kultu młodości, świadczy też o szukaniu łatwych przyjemności przez ludzi, którzy nie chcą być dojrzałi. Sobolewska wyciąga wniosek, że większa, prawdziwa przyjemność płynie z czytania książek dla dorosłych, które nie upraszczają życiowych problemów i poważnie traktują czytelnika.	3 p. – ze streszczenia wynika, jaki jest temat tekstu i co na ten temat powiedziano w tekście; adekwatny poziom uogólnienia, streszczenie logicznie spójne, właściwa liczba słów. 2 p. – ze streszczenia wynika, jaki jest temat tekstu i co na ten temat powiedziano w tekście ALE zaburzenia dotyczące poziomu uogólnienia LUB logicznej spójności streszczenia. 1 p. – ze streszczenia wynika, jaki jest temat tekstu i co na ten temat powiedziano w tekście; ALE zaburzenia dotyczące poziomu uogólnienia ORAZ logicznej spójności streszczenia. 0 p. – odpowiedź błędna LUB brak odpowiedzi.								
Razem:		20								

Zadanie 13. (0–50)

Temat 1. Człowiek aktorem w teatrze świata. Rozważ problem i uzasadnij swoje stanowisko, odwołując się do fragmentu utworu Stefana Chwina *Syn kamienia* oraz wybranych tekstów kultury. Twoja praca powinna liczyć co najmniej 250 słów.

Wytyczne do realizacji tematu nr 1.

- Teza musi być zgodna z poleceniem, fragmentem utworu oraz z przywołanymi tekstami kultury.
- Uzasadnienie powinno wynikać z interpretacji załączonego fragmentu oraz innych tekstów kultury dowolnie wybranych przez zdającego; musi być funkcjonalne dla argumentacji, nie może być prostym streszczeniem.
- W przypadku odwołania się do utworów oznaczonych gwiazdką w podstawie programowej błąd rzeczowy może mieć charakter błędu kardynalnego.

Kryteria oceny rozprawki

A	Sformułowanie stanowiska wobec problemu podanego w poleceniu	B	Uz
6	Stanowisko jest adekwatne do problemu podanego w poleceniu	18	Uztra i p
		12	Uztra i sz
3	Stanowisko jest częściowo adekwatne do problemu podanego w poleceniu	8	Uztra le
		4	Uzczę
0	Stanowisko jest nieadekwatne lub brak stanowiska	0	Br: uza star

UWAGA

Jeśli w kategorii A praca uzyska 0
 Jeśli w kategorii A praca uzyska 3
 Jeśli praca składa się z mniej niż 2.
 Pojawienie się rzeczowego błędu k
Objaśnienia dotyczące kryteriów
A. Sformułowanie stanowiska (rozwiązaniem problemu. Stanowisł
Adekwatność to odpowiedniość (problemu).

Sformułowanie stanowiska będą
 Wypowiedź argumentacyjna, w kt

C	Poprawność rzeczowa	D	Zamysł kompozycyjny	E	Spójność lokalna	F	Styl tekstu	G	Poprawność językowa	H	Poprawność zapisu
4	Brak błędów rzeczowych	6	Kompozycja funkcjonalna	2	Pełna spójność wypowiedzi lub nieznaczne zaburzenia spójności	4	Styl stosowny	6	Brak błędów lub nieliczne błędy nierażące	4	Zapis w pełni poprawny lub nieliczne błędy nierażące
2	Nie więcej niż jeden błąd rzeczowy	3	Zaburzenia funkcjonalności kompozycji	1	Znaczne zaburzenia spójności	2	Styl częściowo stosowny	3	Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące	2	Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące
0	Błędy rzeczowe	0	Brak zamysłu kompozycyjnego	0	Wypowiedź niespójna	0	Styl niestosowny	0	Liczne błędy rażące	0	Liczne błędy rażące

egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.
 w kategorii B – 0 punktów, egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.
 gzaminator przyznaje punkty tylko w kategoriach A, B i C.
 go dyskwalifikuje pracę – zdający otrzymuje 0 punktów.

zprawki

staci tezy lub hipotezy). Zdający powinien zrozumieć problem postawiony w poleceniu i sformułować stanowisko będące
 niane ze względu na to, czy jest **udaną próbą rozwiązania problemu**.
 .współmierność) **stanowiska i problemu** (zdający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty

owowo udaną próbą rozwiązania problemu jest skutkiem niepełnego zrozumienia problemu lub niepełnego zrozumienia tekstu.
 tanowiska, może zawierać jedynie streszczenie tekstu, biografię autora itp. lub rozwijać myśli niezwiązane z poleceniem.

Sformułowanie stanowiska nie musi być wyodrębnionej częścią rozprawki.

B. Uzasadnienie stanowiska jest częścią wyodrębnionej części rozprawki. Uzasadnienie nie musi być graficznie wyodrębnionej częścią rozprawki.

Uzasadnienie:

- **pogłębione** to uzasadnienie, w którym zdający odniósł się do wszystkich elementów polecenia, argumenty (czyli stwierdzenia poparte przykładami) za przyjętym rozwiązaniem problemu.
- **trafne** zawiera logicznie poparte przykłady za przyjętym rozwiązaniem problemu.

Szerokość uzasadnienia ocenia się na podstawie tego, czy zdający w swojej wypowiedzi odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu.

Uzasadnienie jest:

- **szerokie**, jeśli zdający trafnie odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu,
- **wąskie**, jeśli zdający trafnie odniósł się tylko do niektórych elementów wskazanych w poleceniu (np. nie odniósł się do podanego w zadaniu tekstu lub nie przywołał przykładów),
- **częściowe**, jeżeli (a) niektóre argumenty są niepoparte przykładami, (b) niektóre argumenty są niepoparte przykładami, (c) niektóre argumenty są niepoparte przykładami, (d) niektóre argumenty są niepoparte przykładami.

Wypowiedź argumentacyjna, w której zdający nie odniósł się do żadnego z elementów wskazanych w poleceniu.

C. Poprawność rzeczową ocenia się na podstawie tego, czy zdający w swojej wypowiedzi odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu.

Błąd kardynalny to błąd rzeczowy, który nie może być popełniony. Błąd kardynalny to błąd rzeczowy, który nie może być popełniony.

D. Kompozycja oceniana jest ze względu na to, czy zdający w swojej wypowiedzi odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu. Kompozycja jest **funkcjonalna**, jeżeli zdający w swojej wypowiedzi odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu.

E. Spójność lokalną ocenia się na podstawie tego, czy zdający w swojej wypowiedzi odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu.

F. Styl tekstu ocenia się ze względu na to, czy zdający w swojej wypowiedzi odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu.

Styl uznaje się za:

- **stosowny**, jeśli zachowana jest spójność wypowiedzi, temat i intencja wypowiedzi, tematyka i intencja wypowiedzi, tematyka i intencja wypowiedzi,
- **częściowo stosowny**, jeśli w wypowiedzi występują pewne błędy, np. błędy w budowie zdania, błędy w budowie zdania, błędy w budowie zdania,
- **niestosowny**, jeśli wypowiedź jest nieczytelna, nie ma charakteru wypowiedzi, nie ma charakteru wypowiedzi, nie ma charakteru wypowiedzi.

Styl wypracowania nie musi być zgodny z poleceniami egzaminatora.

G. Poprawność językowa oceniana jest ze względu na to, czy zdający w swojej wypowiedzi odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu.

ć wyodrębnionej części rozprawki.

e względu na to, czy jest **trafne**, czy jest **szerokie** i czy jest **pogłębione**.

ębnioną częścią rozprawki.

zdający **wnikliwie** odniósł się w rozwinięciu do **wszystkich elementów** polecenia,

amenty (czyli stwierdzenia poparte przykładami) za przyjętym rozwiązaniem problemu.

tego, czy zdający w swojej wypowiedzi odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu.

ię do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu,

ę tylko do niektórych elementów wskazanych w poleceniu (np. nie odniósł się do podanego w zadaniu tekstu lub nie przywołał

ntów nie można uznać za logicznie poprawne wobec przyjętego stanowiska lub (b) niektóre argumenty są niepoparte przykładami, e sprzeczne.

uzasadnienia, nie zawiera logicznie poprawnych argumentów za przyjętym rozwiązaniem problemu lub rozwija myśli niezwiązane

tawie liczby błędów rzeczowych. Pomyłki (np. w nazwach własnych lub datach) niewpływające na uzasadnienie stanowiska wobec

ący o nieznanym (1) tekstu kultury, do którego odwołuje się zdający, oraz (2) kontekstu interpretacyjnego przywołanego przez

funkcjonalność segmentacji i uporządkowanie tekstu zgodnie z gatunkiem wypowiedzi. Należy wziąć pod uwagę, czy w tekście nie – części pracy oraz akapity niezbędne dla jasnego przedstawienia stanowiska i uzasadniających je argumentów, a także czy raz konsekwentnie uporządkowane (bez luk i zbędnych powtórzeń).

ł tekstu na segmenty (części) i ich porządek (układ) są ściśle powiązane z porządkiem treści i realizowanymi w tekście funkcjami

mpozycji nie jest błędem, jeśli segmentacja jest funkcjonalna.

ie zgodności logicznej i gramatycznej między kolejnymi, znajdującymi się w bezpośrednim sąsiedztwie zdaniami w akapitach.

np. akapity zbudowane z sekwencji zdań niepowiązanych ze sobą ani logicznie, ani gramatycznie (potok luźnych myśli, skojarzeń).

owność.

a *decorum* (dobór środków językowych jest celowy i adekwatny do wybranego przez ucznia gatunku wypowiedzi, sytuacji

wiedzi oraz odmiany pisanej języka). Dopuszczalne są drobne, sporadyczne odstępstwa od stosowności,

zi zdający niefunkcjonalnie łączy różne style, nie kontroluje jednolitości stylu, np. w wypowiedzi pojawiają się wyrazy i konstrukcje

ręty ze stylu urzędowego, nadmierna metaforyka.

uznaje się za uzasadnione, jeśli jest funkcjonalne.

np. wulgaryzmy lub ma charakter obraźliwy.

odobaniami stylistycznymi egzaminatora.

Błąd stylistyczny to konstrukcja zdania z użyciem metafor, niefunkcyjnych stylistycznie.

H. Poprawność zapisu ocenia się i nierażące). Za **błąd rażący** uznaje Ewentualne wątpliwości rozstrzyga

Temat 2. Zinterpretuj podany utwór. Postaw tezę interpretacyjną i ją uzasadnij. Twoja praca powinna liczyć co najmniej 250 słów.

Wytyczne do tematu 2.

- Koncepcja interpretacyjna zdającego musi być widoczna w pracy, choć nie musi być wyrażona w formie tezy, może wynikać pośrednio z wywodu.
- Przywołany przez zdającego kontekst powinien być sfunkcjonalizowany (nawiązujący do tekstu i pogłębiający koncepcję interpretacyjną). Nie wystarczy samo wskazanie lub hasłowe odwołanie się do niego.
- Proste odczytanie (parafrazowanie, streszczanie) utworu nie jest jego interpretacją.

Kryteria oceny interpretacji utworu

A	Koncepcja interpretacyjna	B	Uzasadnienie
9	Koncepcja niesprzeczna z utworem, spójna i obejmująca sensy niedosłowne	15	Uzasadnienie
6	Koncepcja niesprzeczna z utworem, ale niespójna i/lub obejmująca w większości znaczenia dosłowne	10	Uzasadnienie
3	Koncepcja częściowo sprzeczna z utworem	5	Uzasadnienie
0	Brak koncepcji lub koncepcja całkowicie sprzeczna z utworem	0	Brak uzasadnienia

UWAGA

Jeśli w kategorii A praca uzyska 0
 Jeśli w kategorii A praca uzyska 3
 Jeśli praca składa się z mniej niż 2:
 Pojawienie się rzeczowego błędu k
 Objaśnienia dotyczące kryteriów

Kryteria oceny

nie	C	Poprawność rzeczowa	D	Zamysł kompozycyjny	E	Spójność lokalna	F	Styl tekstu	G	Poprawność językowa	H	Poprawność zapisu
nie	4	Brak błędów rzeczowych	6	Kompozycja funkcjonalna	2	Pełna spójność wypowiedzi lub nieznaczne zaburzenia spójności	4	Styl stosowny	6	Brak błędów lub nieliczne błędy nierazące	4	Zapis w pełni poprawny lub nieliczne błędy nierazące
nie	2	Nie więcej niż jeden błąd rzeczowy	3	Zaburzenia funkcjonalności kompozycji	1	Znaczne zaburzenia spójności	2	Styl częściowo stosowny	3	Liczne błędy nierazące lub nieliczne błędy rażące	2	Liczne błędy nierazące lub nieliczne błędy rażące
ch	0	Błędy rzeczowe	0	Brak zamysłu kompozycyjnego	0	Wypowiedź niespójna	0	Styl niestosowny	0	Liczne błędy rażące	0	Liczne błędy rażące

egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.
 w kategorii B – 0 punktów, egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.
 egzaminator przyznaje punkty tylko w kategoriach A, B i C.
 go dyskwalifikuje pracę – zdający otrzymuje 0 punktów
 interpretacji utworu poetyckiego

A. Koncepcja interpretacyjna jest lub hipotezy interpretacyjnej). Ocenia interpretowanego utworu, czy czyta

Koncepcja może być:

- **częściowo sprzeczna** z utworem
- **całkowicie sprzeczna** z utworem
- **spójna**, gdy obejmuje i łączy
- **niespójna**, gdy jest fragmentem, gdy zawiera luźno powiązane

Brak koncepcji to brak śladów interpretacyjnej nie musi stanowić

B. Uzasadnienie interpretacji jest **Uzasadnienie może być:**

- **trafne**, jeśli zawiera wyłączenie wywodzić się z formy lub/i treści
- **częściowo trafne**, jeśli w pracy przynajmniej jeden argument
- **pogłębione**, jeśli znajduje powołanie choć częściowo rozum
- **niepogłębione**, gdy zdający powołuje

C. Poprawność rzeczową oceniana uważa się za usterki, a nie błędy rzeczowe

Błąd kardynalny to błąd rzeczowy zdającego.

D. Kompozycja jest oceniana ze względu pod uwagę, czy w tekście zostały uzasadniających ją argumentów, a Kompozycja jest **funkcjonalna**, jeżeli retorycznymi. Odejście od zasady

E. Spójność lokalną ocenia się na podstawie Znaczne zaburzenia spójności wypowiedzi

F. Styl tekstu ocenia się ze względu **Styl uznaje się za:**

- **stosowny**, jeśli zachowana jest egzaminacyjnej, tematu i intencji
- **częściowo stosowny** dotyczy i konstrukcji z języka potocznego

poszukiwania przez zdającego całościowego sensu utworu, tzn. jest pomysłem na jego odczytanie (wyrażonym np. w postaci tezy ze względu na to, czy jest **niesprzeczna z utworem** i czy jest **spójna**, a także czy zdający dociera do sensów niedosłownych i na poziomie dosłownym.

edyńie we fragmentach (lub fragmentach) znajduje potwierdzenie w tekście.

nawet we fragmentach (lub fragmentach) nie znajduje potwierdzenia w tekście.

odszukane przez piszącego sensy utworu.

tzn. rekonstruuje pojedyncze sensy cząstkowe (np. z poszczególnych strof tekstu) bez wskazania całościowego sensu utworu, oraz łączone lub wzajemnie wykluczające się odczytania sensu utworu (niesprzeczne z interpretowanym utworem).

ocena sensu utworu (całościowego i/lub sensów cząstkowych) – praca nie jest interpretacją, a np. streszczeniem. Koncepcja jednej części pracy, może wynikać z jej całościowej wymowy.

ze względu na to, czy jest **trafne** i czy jest **pogłębione**.

ane z tekstem argumenty za odczytaniem sensu utworu. Argumenty muszą wynikać ze sfunkcjonalizowanej analizy, to znaczy i.

odróżnić argumentów niepowiązanych z tekstem lub/i niewynikających ze sfunkcjonalizowanej analizy – został sformułowany y z tekstem i wynikający ze sfunkcjonalizowanej analizy.

nie tylko w tekście, ale także w kontekstach (np. biograficznym, historycznoliterackim, filozoficznym, kulturowym). Uczeń wywołany kontekst, aby uzasadnić jego pojawienie się.

argumenty tylko z tekstu albo tylko z kontekstu. Wszystkie argumenty muszą być sfunkcjonalizowane.

na podstawie liczby błędów rzeczowych. Pomyłki (np. w nazwach własnych lub datach) niewpływające na koncepcję interpretacyjną

związany o nieznanym (1) tekstu kultury, do którego odwołuje się zdający, oraz (2) kontekstu interpretacyjnego przywołanego przez

funkcjonalność segmentacji i uporządkowanie tekstu zgodnie z wybranym przez ucznia gatunkiem wypowiedzi. Należy wziąć pod uwagę – językowo i graficznie – części pracy oraz akapity niezbędne dla jasnego przedstawienia koncepcji interpretacyjnej i wyodrębnione części i akapity są logicznie oraz konsekwentnie uporządkowane (bez luk i zbędnych powtórzeń).

Łączenie tekstu na segmenty (części) i ich porządek (układ) są ściśle powiązane z porządkiem treści i realizowanymi w tekście funkcjami i kompozycji nie jest błędem, jeśli segmentacja jest funkcjonalna.

nie zgodności logicznej i gramatycznej między kolejnymi, znajdującymi się w bezpośrednim sąsiedztwie zdaniami w akapitach. np. akapity zbudowane z sekwencji zdań niepowiązanych ze sobą ani logicznie, ani gramatycznie (potok luźnych myśli, skojarzeń).

owność.

a *decorum* (dobór środków językowych jest celowy i adekwatny do wybranego przez ucznia gatunku wypowiedzi, sytuacji wiedzy oraz odmiany pisanej języka). Dopuszcza się drobne, sporadyczne odstępstwa od stosowności.

Wypowiedzi, w której zdający niefunkcjonalnie łączy różne style, nie kontroluje jednolitości stylu, np. w wypowiedzi pojawiają się wyrazy oficjalnego, wtręty ze stylu urzędowego, nadmierna metaforyka.

- Mieszanie różnych stylów wy
– **niestosowny**, jeśli wypowied:

Styl wypracowania nie musi b

G. Poprawność językowa ocenian
Błąd stylistyczny to konstrukcja z
udziwniona metafora, niefunkcjor
stylistyczne.

I. Poprawność zapisu ocenia się z
nierażące). Za **błąd rażący** uznaj
Ewentualne wątpliwości rozstrzyga

uznaje się za uzasadnione, jeśli jest funkcjonalne.

np. wulgaryzmy lub ma charakter obraźliwy.

y z upodobaniami stylistycznymi egzaminatora.

względu na **liczbę** i **wagę** błędów składniowych, leksykalnych, słowotwórczych, frazeologicznych, fleksyjnych i stylistycznych.

ormą językową, ale niewłaściwa w sytuacji, w której powstaje tekst, oraz nieodpowiednia dla stylu, w jakim tekst jest pisany, np.

okwializm, wulgaryzm, nieuzasadnione powtórzenie leksykalne lub składniowe. Błędów logicznych nie uznaje się za błędy

na **liczbę** błędów ortograficznych i interpunkcyjnych (szacowaną odpowiednio do objętości tekstu) oraz ich **wagę** (błędy rażące i
, który polega na naruszeniu ogólnej reguły ortograficznej lub interpunkcyjnej w zapisie słów lub fraz o wysokiej frekwencji.
ia Rady Języka Polskiego i klasyfikacja błędów interpunkcyjnych Jerzego Podrackiego.

INFORMACJA O ZASADACH OCENIANIA PRAC Z JĘZYKA POLSKIEGO UCZNIÓW ZE STWIERDZONYMI DYSFUNKCJAMI

W pracy maturalnej z języka polskiego autorstwa zdającego, u którego stwierdzono dysleksję i dysortografię, nie należy uwzględniać w ocenie następujących błędów:

- a) zmienionej kolejności liter w wyrazach,
- b) wstawionych dodatkowo liter w wyrazie, opuszczonych lub przestawionych liter,
- c) opuszczonego początku lub końca wyrazu,
- d) występowania w wyrazach głosek dźwięcznych zamiast bezdźwięcznych i odwrotnie,
- e) mylenia głosek „i” i „j”, głosek nosowych z końcówką fleksyjną, np.: *ę-em*, *ą-om*,
- f) mylenia przedrostków z przyimkami, np.: *pode szły*; błędnego zapisywania przyimków z rzeczownikami i przysłówkami, np.: *wklasie*, *zachwilę*, *napewno*,
- g) niewłaściwego zapisu spółgłosek miękkich, np.: *rosinie* zamiast *rośnie*, *skosiny* zamiast *skośny*,
- h) wynikających ze schematycznego stosowania zasad ortografii, np.: *startóje* bo *startować*, błędnej pisowni wyrazów, którymi nie rządzą zasady ortograficzne (ich pisownię trzeba zapamiętać),
- i) błędnego stosowania lub niestosowania znaków interpunkcyjnych.